

Sygn. akt: XII C 1675/15/P

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 lutego 2016 r.

Sąd Rejonowy dla Krakowa-Podgórze w Krakowie Wydział XII Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Renata Mleczko
Protokolant:	Daria Powałka

po rozpoznaniu w dniu 26 lutego 2016 r. w Krakowie na rozprawie

sprawy z powództwa Z. Ł.

przeciwko P. (...)we W.

o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności

I. oddała powództwo;

II. zasądza od powoda na rzecz strony pozwanej kwotę 617 zł (sześćset siedemnaście) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt XII C1675/15/P

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 26 lutego 2016r.

Powód Z. Ł. w pozwie z dnia 5 grudnia 2014 roku domagał się w całości pozbawienia wykonalności tytułu wykonawczego - nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym wydanego przez Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie XVI Wydział Cywilny z dnia 22.10.2010r., sygn. akt (...)opatrzonemu klauzulą wykonalności przez Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie VI Wydział Cywilny z dnia 24.02.2011r. oraz zasądzenia kosztów postępowania od strony pozwanej.

W uzasadnieniu wskazał, iż na podstawie ww. tytułu wykonawczego została wszczęta przeciwko niemu egzekucja. Zarzucił, iż w treści tytułu wykonawczego nie został w sposób dokładny i niebudzący wątpliwości wskazany dłużnik, brak jest numeru P. oraz adresu dłużnika. Podkreślił, iż rok 2010 był dla niego szczególnie ciężki, ponieważ z powodu rozwodu z żoną i problemów finansowych, zdiagnozowano u niego depresję i nerwicę. Powód z roku 2010 nic nie pamięta, nie posiada zatem żadnej wiedzy dotyczącej przedmiotowej wierzytelności.

Pismem z dnia 16 czerwca 2015r. powód podkreślił, iż wierzytelność, którą nabyła strona pozwana od (...) Bank S.A, została przez niego spłacona.

Podczas rozprawy w dniu 26 lutego 2016 roku powód oświadczył, iż nie składał sprzeciwu od nakazu zapłaty oraz wniosku o przywrócenie terminu do wniesienia sprzeciwu.

W odpowiedzi na pozew strona pozwana P. (...) we W. wniosła o oddalenie powództwa oraz zasądzenie kosztów postępowania. W uzasadnieniu podkreśliła, iż przedmiotową wierzytelność nabyła na podstawie umowy cesji od (...) Bank S.A. Następnie zawarła z powodem umowę ugody, na mocy której powód zobowiązał się do spłaty należności. Wobec braku spłaty, strona pozwana zmuszona była wystąpić z pozwem przeciwko powodowi. Strona pozwana podkreśliła, iż powództwo o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego nie służy do merytorycznej weryfikacji rozstrzygnięć korzystających z powagi rzeczy osądzonej. Zaznaczyła, iż dane, których zamieszczenia domaga się powód w tytule wykonawczym, takie jak jego numer P. czy adres, znajdują się w aktach postępowania XVI Nc-e (...). Strona pozwana podkreśliła także, iż jakiegokolwiek nieprawidłowości postępowania egzekucyjnego winny być zaskarżane w drodze skargi na czynność komornika sądowego, a nie w ramach niniejszego postępowania. Podniosła również, iż powód nie skorzystał z możliwości odwołania się od nakazu zapłaty i nie złożył sprzeciwu.

Postanowieniem z dnia 15 grudnia 2014 roku Sąd Rejonowy dla Krakowa-Podgórze w Krakowie Wydział I Cywilny zwolnił powoda od kosztów sądowych w całości oraz zawiesił postępowanie egzekucyjne prowadzone przeciwko powodowi do czasu zakończenia niniejszego postępowania.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 22.10.2010r., sygn. akt (...)Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie XVI Wydział Cywilny nakazał Z. Ł. zapłaty na rzecz P. (...) we W. kwoty 823 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 10.09.2010r. do dnia zapłaty oraz kwoty 210,54 zł tytułem zwrotu kosztów procesu. Odpis nakazu zapłaty został wysłany do powoda na adres K., ul. (...) i odebrany przez niego w dniu 05.11.2010r. Postanowieniem z dnia 24.02.2011r. Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie VI Wydział Cywilny nadał przedmiotowemu nakazowi klauzulę wykonalności. Powód nie wniósł sprzeciwu od nakazu zapłaty, nie wnosił także o przywrócenie terminu do jego wniesienia.

Dowód: akta postępowania VI Nc-e (...).

Na podstawie prawomocnego nakazu zapłaty zostało wszczęte w dniu 14.03.2014r. postępowanie egzekucyjne (...)prowadzone przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Przemyślu W. K..

Dowód: akta postępowania (...).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie nadesłanego przez Sąd Rejonowy Lublin-Zachód zbioru dokumentów prowadzonego dla sprawy pod sygn. (...)oraz akt postępowania egzekucyjnego prowadzonego pod sygn. akt (...). Dokumenty te, jako urzędowe, stanowiły dowód tego co zostało w nich stwierdzone.

Sąd zważył, co następuje.

Powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

Powód żądał pozbawienia tytułu wykonawczego klauzuli wykonalności powołując się na zarzut spełnienia świadczenia. Podniósł także, iż w roku 2010 chorował na depresję z uwagi na ciężką sytuację osobistą i nie pamięta zawieranej ze stroną pozwaną ugody, ani faktu odebrania przez niego odpisu nakazu zapłaty.

Zgodnie z art. 840 § 1 k.p.c. dłużnik może w drodze powództwa żądać pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w całości lub części albo ograniczenia, jeżeli:

- 1) przeczy zdarzeniom, na których oparto wydanie klauzuli wykonalności, a w szczególności gdy kwestionuje istnienie obowiązku stwierdzonego tytułem egzekucyjnym niebędącym orzeczeniem sądu albo gdy kwestionuje przejście obowiązku mimo istnienia formalnego dokumentu stwierdzającego to przejście;
- 2) po powstaniu tytułu egzekucyjnego nastąpiło zdarzenie, wskutek którego zobowiązanie wygasło albo nie może być egzekwowane; gdy tytułem jest orzeczenie sądowe, dłużnik może powództwo oprzeć także na zdarzeniach, które

nastąpiły po zamknięciu rozprawy, a także zarzucie spełnienia świadczenia, jeżeli zarzut ten nie był przedmiotem rozpoznania w sprawie.

Na wstępie wskazać należy, iż pozbawienie tytułu wykonawczego klauzuli wykonalności może nastąpić tylko na ściśle określonej i enumeratywnie wyliczonej w kodeksie postępowania cywilnego podstawie prawnej. Powództwo opozycyjne umożliwia dłużnikowi merytoryczną obronę przed egzekucją, natomiast ewentualne uchybienia formalne popełnione przez sąd w toku postępowania rozpoznawczego dłużnik może zwalczać w drodze dostosowanego do tego zażalenia czy przewidzianych przez przepisy proceduralne innych sposobów np. wniosku o przywrócenie terminu.

Powództwa przeciwegzekucyjnego nie można natomiast opierać na zarzutach (w tym przypadku spełnienia świadczenia), które powód mógł podnieść w postępowaniu XVI Nc-e (...). W postępowaniu z powództwa przeciwegzekucyjnego argument ten nie może odnieść żadnego skutku, nie mieści się bowiem w enumeratywnie wymienionych w treści art. 840 k.p.c. podstawach tego powództwa.

W orzecznictwie ugruntowany jest pogląd, iż powództwo to nie może prowadzić do ponownego merytorycznego rozpoznania sprawy, która została zakończona prawomocnym orzeczeniem. Nie może ono także zmierzać do uchylenia powagi rzeczy osądzonej. Sąd rozpoznający powództwo opozycyjne jest bezwzględnie związany wyrokiem wydanym w sprawie między wierzycielem a dłużnikiem co do ustalonego w sentencji obowiązku świadczenia. Strona, która w czasie procesu do chwili zamknięcia rozprawy nie powoła się na zdarzenie dla niej korzystne, nie może skutecznie powołać się na nie po zamknięciu rozprawy (uchwała Sądu Najwyższego z dnia 30 lipca 1974 r. III CZP 44/74). Dokonywanie przez sąd oceny zdarzeń, które miały miejsce przed wydaniem tytułu egzekucyjnego, zmierzałoby ewidentnie do badania słuszności wydanego wyroku, a to godziłoby w powagę rzeczy osądzonej. Badanie w trybie art. 840 k.p.c. sprawy prawomocnie zakończonej nie może prowadzić do ponownego merytorycznego rozpoznania sprawy (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 12 grudnia 1972 r. wydanym w sprawie II PR 372/72, Lex nr 795011).

Domagając się pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności, powód wskazywał również na swoją ciężką sytuację życiową w roku 2010. W orzecznictwie ugruntowany jest pogląd, iż powództwa przeciwegzekucyjnego nie można opierać wyłącznie na zawartej w art. 5 k.c. generalnej klauzuli prawa cywilnego, zgodnie z którą nie można czynić ze swego prawa użytku, który by był sprzeczny ze społeczno-gospodarczym przeznaczeniem tego prawa lub z zasadami współżycia społecznego. Klauzula ta stanowi wyłącznie środek prawny służący obronie zobowiązanego przed roszczeniem uprawnionego. Nie stanowi natomiast źródła powództwa przeciwko uprawnionemu, gdyż nie może być ona wyłącznym źródłem powstania prawa podmiotowego w stosunku do drugiej osoby, a w tym przypadku prawa do żądania zaprzestania egzekwowania należności objętych tytułem wykonawczym.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 k.p.c., zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. Na zasądzoną kwotę złożyło się wynagrodzenie pełnomocnika będącym radcą prawnym na zasadzie przepisu § 6 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu w wysokości 600 zł oraz opłata od pełnomocnictwa procesowego w wysokości 17 zł.